

dagsmand paa dette Sted siger: Ja, der staaer rigtignok i den midlertidige Bestemmelse nogle Begrændsninger for Normalbudgettet, men dem vil jeg ikke omtale nu, dem skal jeg senere komme tilbage til, men jeg har ikke hørt, at den ærede Rigsdagsmand i sit temmelig lange Foredrag kom tilbage herpaa (J. A. Hansen: Forhandlingerne ere jo ikke endte endnu). Ja, det vilde jo være ønskeligt, om den ærede Rigsdagsmand vilde komme tilbage dertil. — Fremdeles har den ærede Taler udhævet, at der i Adressen er sagt, at Fællesrepræsentationen skulde tillægges fuld besluttende Myndighed med Hensyn til Regnskabsvæsenet; men dette er ikke opfyldt, siger den ærede Rigsdagsmand; thi den 8de midlertidige Bestemmelse siger, at Kongen skal have Afgjørelsen indtil videre. De Paragrapher, som forandre dette Forhold i Fremtiden, slaaer han en Streg over, og saa have vi der en Lovereensstemmelse imellem Adressen og Udkastet. Men dette forholder sig ikke saaledes; der er en Paragraph, som bestemmer, at der skal fastsættes en Regnskabsret. Dette er vel en Røsteparagraph; men jeg troer ikke, at det er rejsfærdigt at bedømme Forfatningsudkastet paa den Maade (Tscherning: Ikke rejsfærdigt, men billigt.); naa ja, ikke billigt da. Det betyder ved Siden deraf overmaade Lidet, naar den ærede Rigsdagsmand fremdeles omtaler en anden midlertidig Bestemmelse og derved anfører, at det staaer i Gs. Majestæts Magt at give en Pension paa 4000 Rdlr.; den ærede Rigsdagsmand veed viistnok lige saa godt som jeg, at Pensionslovens § 4 fastsætter et Maximum af 3000 Rdlr. Dette er en lille Feiltagelse, som ikke betyder overmaade meget, men som jeg dog vil gjøre opmærksom paa, da den betegner den Maade, hvorpaa Sagen behandles. See, det er disse Betragtninger, om hvilke den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) har sagt, at det er Noget, han især ønsker lagt Vægt paa. Jeg ønsker ogsaa især lagt Vægt paa, at det er den Maade, hvorpaa man behandler Udkastet, inden man gaaer over til at fælde Dommen, og jeg udhæver det, fordi jeg skal raade Enhver at vogte sig for at gaae den Vej. Jeg for mit personlige Bedkommende skal gjøre

mig al Umage for at vogte mig derfor. En anden Rigsdagsmand har igaar udtalt sig i et længere Foredrag, jeg mener Rigsdagsmanden for Holbeks 2den Valgfreds (Tscherning). I det jeg gaaer over til at omtale hans Foredrag, maa jeg forudsikke den Bemærkning, at jeg med stor Opmærksomhed bestandig har hørt de mange, interessante og aandrige Foredrag, han har holdt. Jeg har altid følt mig tiltalt af dem, selv hvor jeg har maattet gaae imod ham. Men der er en Fremgangsmaade, en Methode, som den ærede Rigsdagsmand bestandig bruger med stor Styrke, og som jeg ikke kan ansee for at være heldig. Jeg troer, at naar den ærede Rigsdagsmand vil udfyde denne Fremgangsmaade af sine Foredrag, saa vil han gavne Sagerne Stilling langt mere, end han gjør. Men den ærede Rigsdagsmand har nu engang faaet Hævd paa, ja, jeg kan næsten sige et Privilegium paa at bruge denne Fremgangsmaade, og jeg skal idag forsøge et Dieblif paa at gjøre denne Fremgangsmaade gjældende imod den ærede Rigsdagsmand. Jeg troer ikke, at han da vil finde, at det just er nogen heldig Fremgangsmaade. Hans Methode bestaaer deri, at naar hans Modstandere sige Noget, som han ikke ret godt kan lade være at samstemme med, men han dog ikke gjerne vil samstemme i, fordi han synes ikke gjerne at ville have nogen Enhed med sine Modstandere, selv i de ubetydeligste Sager, saa siger den ærede Rigsdagsmand: „de mene det ikke.“ Dette har han sagt om et Punkt igaar. Han sagde igaar: „Ja, de, som forsvare Udkastet, sige: den almindelige Valgret ville vi grumme gjerne have og det er med stor Beflagelse, at vi maae stemme „Ja“ til dette Forfatningsudkast, men, siger han saa, de mene det ikke. Det er blot en Talemaade, for at de desto roligere kunne stemme „Ja“. See, saaledes raisonnerer den ærede Rigsdagsmand. Jeg skal nu forsøge paa at vise den ærede Rigsdagsmand, hvorledes der, ligeover for ham, kan raisonneres paa lignende Maade. Den ærede Rigsdagsmand udhævede et Uheld, han havde havt med en Bladartikel, som ikke var bleven optaget i et Blad, og derpaa støttede saa strax den ærede Rigsdagsmand den stor-